

Půjdu modravým údolím,
půjdu po skalách nebo pouští,
cest, těch je bezpočet
vedou tam i zpět, Bůh ví, kam.

Půjdu silnicí k zahradám,
půjdu pěšinou, lesním houštím,
cest, těch je nespočet,
vedopu tam i zpět a pár jich znám.

Někdy je lepší jít po těch
které, se klikatí a vedou chvíli tmou.
Člověka mockrát právě ty nejkratší
zrádně zavedou.

Náš úkol je mít vždycky správný cíl,
znát kde svět má rub a líc.
Nést tíhu dnů, kdy máš málo sil,
jít, jak se dá a nic víc.

Půjdu krajinou skřivaní
půjdu obtěžkán zemskou tíží,
cest, těch je bezpočet,
kterou brát se vpřed v tom je vtíp.

Půjdu krajinou havraní,
půjdu, neboť můj čas se blíží,
stát nechci opodál
a čím dojdu dál, tím líp.